

Heti rendszerességgel megszellőztet az udvarhelyi sajtó egy kanyaróval kapcsolatos hírt. Vagy a Híradóban olvasok egy írott anyagot, vagy a Príma Rádióban hallok valamit, miközben megyek be a városba autóval, de **folyamatosan ömlik a hírérték nélküli sokkoló információ.**

A hírek legtöbbször udvarhelyi szemmel nézve semmitmondóak, és szinte mindig azzal végződnek, hogy felelőtlenek **az oltásellenes szülők**. Ha véletlenül a hírben ez nincs benne, hozzáteszik. Nemrég hallgattam a Príma Rádió sajtószemle rovatát, a kolléga felolvasott egy kanyaróval kapcsolatos hírt a sajtóból, majd szaftosan megtoldotta saját véleményével, ami elég lenéző volt az oltásokat be nem adató szülők irányába, **rendesen kioktatta őket.**

Azaz minket.

Semmi baj, megbocsátom neki.

Nincs honnan tudnia, miért tartom kisebb veszélynek a kanyarót, mint az oltást. Nem az [ő gyereke lett atópiás dermatitiszes](#) egy oltás után.

Nem neki kellett

éveken keresztül simogatnia szenvedő kisgyerekének a testét éjszakánként, hogy az **ne vakarja álmában ismét véresre** a tegnap már véresre vakart sebeit.

Nem ő nézte végig szinte tehetetlenül, miként fetreng egész éjszakán keresztül a gyereke a viszketéstől. Nem ő járt keresztül-kasul az országban nevesebbnél nevesebb és drágábbnál drágább bőrgyógyászokhoz, hogy azok adjanak ilyen-olyan krémeket, amik legjobb esetben elnyomják a tüneteket, de a problémát nem oldják meg.

Mindössze egyetlen új kanyarós esetet jelentettek ebben az évben Hargita megyében, ezzel 8-ra emelkedett a megbetegedések száma - tájékoztat az országos közegészségügyi igazgatóság. Országszerte nem csak a megbetegedések száma nőtt 2016. december 29. és 2017. január 6. közti időszakban, hanem újabb betegek haltak meg a kór miatt. Míg decemberig 9 halálos áldozatról tudtak, addig az év első napjaiban 11-re emelkedett a számuk. Öten Arad, hárman Temes, ketten Dolj megyében, és egy beteg pedig a fővárosban halt meg a kanyaró okozta komplikációkban. Hétfőn ugyanakkor egy kanyaró gyanújával beutalt nyolc hónapos csecsemő is meghalt a temesvári járványkórházban. A nyolc hónapos kisfiút kanyaróra utaló kiütésekkel, légzési elégtelenséggel és magas lázzal vitték be a kórházba három héttel ezelőtt. A szerológiai vizsgálatból azonban nem derült ki egyértelműen, hogy valóban kanyaróval volt-e fertőzött a gyermek

Megbocsátok lazán a kollégának, rá néhány napra ugyanazon rádió híradójában [hallok egy hírt a kanyaróról](#)

, ami azzal kezdődik, hogy „

Mindössze egyetlen új kanyarós esetet jelentettek

ebben az évben Hargita megyében, ezzel 8-ra emelkedett a megbetegedések száma – tájékoztat az országos közegészségügyi igazgatóság."

Kanyaró vitte el, de nem biztos

Azt értem, hogy egyetlen eset volt idén, de akkor mi az a 8? Hozzáadták a tavaly nyári megbetegedéseket is, **hogyan nagyobb legyen a szám?**

Jó, nem kötekedek ezzel tovább, nézzük a hír végét, az még izgalmasabb: „Hétfőn ugyanakkor egy kanyaró gyanújával beutalt nyolc hónapos csecsemő is meghalt a temesvári járványkórházban. A nyolc hónapos kisfiút kanyaróra utaló kiütésekkel, légzési elégtelenséggel és magas lázzal vitték be a kórházba három héttel ezelőtt. A szerológiai vizsgálatból azonban **nem derült ki egyértelműen, hogy valóban kanyaróval volt-e fertőzött** a gyermek.”

Ez a hír szinte arról szól, hogy milyen veszélyes a kanyaró, akár halálos is lehet. De mégsem arról szól, sokkal inkább arról, hogy **milyen gamat tud lenni időnként az egészségügyi rendszerünk.** Mert nem képesek kimutatni a gyerek betegségét, de képesek az egész országban pánikot kelteni egy számukra ismeretlen okból meghalt gyerek halálhírével.

A pánikkeltésen kívül milyen hírértéke van annak Udvarhelyen, hogy Temes megyében meghalt egy gyermek ismeretlen okokból? **Udvarhelyen évente hány gyerek hal meg különféle betegségekben?** Tájékoztat olyankor a közegészségügyi igazgatóság? Nem. Hányszor volt idén hír, hogy a megyében ismét regisztráltak egy rákos esetet?

Az bezzeg hír, hogy idén volt egy kanyarós eset, ami azóta már ejsze meg is gyógyult. **Mit számít, hogy az onkológiák teli vannak daganatos betegekkel?** Mit számít, hogy gyerekeink soha nem látott mértékben autisták, cukorbetegségekre vagy atópiás dermatitiszre? Ki a hibás ezért? Á, nem számít, fő az, hogy megtaláltuk a hibákat a megye idején egyetlen kanyarós esetéért.

Már csak köztéren **ki kell végeznünk őket**, az oltást be nem adató szülőket, s nem marad más hátra, mint hogy ismét elkülönítsünk valami fincsi közpénzt valami gyanús eredetű és minőségű, baráti szalonon beszerezett oltóanyag számára. De lehet, hogy ez könnyebben megy, ha még egy kis pánikot keltünk.

Nagyobb a pánik, mint a veszély

Meséli egyik ismerősöm, hogy az előkészítő osztályos lánya rendesen be van pánikolva, **könyörög nekik, hogy őt oltassák be kanyaró ellen.**

Pedig egyébként nagyon fél a szuritól. Mondja az ismerősöm, fogalma sincs, honnan szedi a lánya az információkat, tévéből és rádióból biztos nem, legfeljebb az iskolában ragadhatott rá a

pánik, ami egyébként eléggé indokolatlan, mert a lány be volt oltva kanyaró ellen, és az emlékeztető oltásokat is be szándékoznak adni neki, nem oltásellenesek.

De egyébként is, van okunk a pánikra? Olyan durva ez a betegség? **Ami durva benne, az egy hét nagyon magas láz.**

Vannak olyan ismerőseink, akiknek tavaly **egyszerre 5 gyerekük volt kanyarós**, azt sem tudták, épp melyikhez szaladjanak. Nem szívesen emlékeznek vissza arra a hétre, kemény volt. Szóval nem biztos, hogy örülnék, ha a fiaim átmennének rajta pont ezen a héten, mikor nagyon sok a meló, de – mert van egy de is – valószínűleg **nem annyira életveszélyes** ez a kanyaró, mint amennyire a tavaly belénk tömték ezek a pánikkeltésükkel.

Egy normális immunrendszerű gyerek nem igazán tud belehalni. A [WHO leírása alapján](#) főleg **az alultáplált gyerekek veszélyeztetettek**, és azok, akik A-vitaminban szenvednek hiányt, vagy azok, akiknek szervezete le van gyengülve más betegség miatt, itt a WHO az AIDS/HIV párost említi. Nem csoda, hogy a legtöbb áldozatot Afrikában szedi a kór. Külön veszélyeztetettek a terhes nők.

Nem a kanyaró öl

Sajnos az általam olvasott udvarhelyi kanyarós pánikkeltő híradások nem térnek ki igazán arra, hogy **pontosan milyen komplikációkban haltak meg** a betegek, vagy hogy milyen szociális környezetből jöttek, mennyire voltak alultápláltak, betegek, gyengék.

Ez azért egy fontos információ lenne számomra, mert eddig csak azt a következtetést tudtam levonni, hogy **ettessem rendesen** a fiaimat, és adjak nekik sok murkot. Rákerestem, nem találtam átfogó statisztikát, de az egyik december végén elhunyt [temesvári gyermekről](#) megtudtam, hogy születési rendellenessége volt, egy évig hordozták műtétről műtetre, míg el nem vitte a kanyaró.

Egy **aradi áldozatról** is találtam [információkat](#), ő is egy furcsa betegségben szenvedett, ami az agyát, a máját, a szívét és a lépét károsította 15 éven keresztül, míg találkozott a

kanyaróval. Szociális helyzetéről is megtudunk ezt-azt abból, hogy a kórházba ki kellett hívni a csendőrséget, mert a családja agresszíven viselkedett.

Egy [másik tudósításban](#) egy mondat erejéig megemlítik, hogy egy Bukarestben elhunyt 14 éves lánynak is **több más betegsége volt**, illetve a krajovai egyéves kislány is olyan környezetből jött, hogy nem szerepelt egyetlen családorvos nyilvántartásában sem.

Folytassam?

Aztán az is fontos információ lenne számomra, hogy honnan szedték össze a betegséget, hogy oda lehetőleg ne menjek, s ne vigyem gyerekeimet. Az ismerős ötgyerekes udvarhelyszéki család, aki a tavalyi év 7 hargitai megbetegedéséből 5-öt mondhat magáénak, a **kórházból vitte haza a betegséget**.

Azaz a tavalyi Hargita megyei megbetegedések minimum 71 százaléka az udvarhelyi kórházból ered.

Itt abba is hagyom, nem akarok senkit bántani, sem hibáztatni. Senki nem hibás azért, mert a betegségek terjednek, sem azért, hogy a betegségek részei életünknek. Ezek így is, úgy is terjednek, és legalább annyira **részei életünknek**, mint a halál.

Jelen pillanatban úgy érzem, betegségek nélkül élni nem is lehet, és nem is érdemes. Friss [japán tanulmányok](#)

állítják, hogy akik átestek kanyarón, mumpszon, de főleg mindkettőn, azok kisebb valószínűséggel halnak meg szív és érrendszeri betegségekben.

A betegségek **nem hiába lettek kitalálva**. Lehet félni tőlük, lehet menekülni előlük, aki egyiktől megszabadul, azt a másik elüti. Aki egész életében menekül a fertőző betegségektől, lehet, hogy sikerrel, az előbb-utóbb megzakkan, s úgy érzem, **semmivel nem jobb egy egész életnyi fóbia, mint egy hétnyi magas láz**.

Ráadásul, ahogy sikerül az emberiségnek legyőznie egy-egy régi betegséget, úgy jelennek meg újabbak és újabbak. Amilyen betegségek dívnak mostanság a gyerekek között, szerintem még **vissza fogjuk sírni**

a régi jó kanyarót. Ami azért nem is olyan régi. Nem most újult ki hirtelen tavaly, csak most lett szenzáció.

Lázás a rendszer

Decemberben az egészségügyi minisztérium kijött egy hatalmas [közleménnyel](#), melyből kiderül, hogy a 2016-os megbetegedések száma elérte az 1725-öt. Hihetetlen! Nagy szám, ugye?

A [WHO statisztikái](#) szerint 1982-ben, mikor még gyerekek voltunk, 61 682 eset volt. Hű, **azt hogy éltük túl?**

Nagyon jól. Mikor elkapott egy-egy ilyen manapság halálosnak tartott betegség, ami ellen ma oltanak, mint a kanyaró, mumpsz, vagy a himlő, mi **örültünk, hogy nem kell suliba menni**

.

{youtube}mDb0ZS3vB9g{/youtube}

Ugyanazon statisztika szerint 2012-ben 7450 kanyarós megbetegedés volt az országban, azaz **ötször annyi, mint tavaly.**

Akkor nem volt pánik, vagy legalábbis nem emlékszem, hogy ennyit lovagoltak volna a témán. Vajon, most mitől lett az ötször kisebb szám ekkora szenzáció? Ki és mit szeretne nekünk eladni, hogy

ennyire reklámozzák ezt az ügyet?

Ez a fentebb említett decemberi közlemény gátlás nélkül reklámozza az oltást és egy oltáspárti weblapot. Pályázatból csinálták, s el kell számolni a médiamegjelenésekkel?

Nem tudom, dőljek-e be a reklámnak. Időnként felteszem magamban a kérdést, mit választanék inkább, egy hétnyi irtó magas lázat a kanyaróból, vagy néhány évnyi, akár egy életnyi folyamatos viszketést az atópiás dermatitiszből, ami aztán lemehet légúti problémába vagy akár depresszióba is? Én határozottan **az egyhetes lázat választanám.**

Kedves olvasóink közül van, aki fél a láztól? Nem csodálom, manapság olyan lázellenes a hangulat. **Mintha az egész román egészségügyi rendszernek a láz lenne a legnagyobb**

problémája. És a kanyaró.

Búcsúzom, megyek ki, hogy hozzam be az újságot. Hátha van benne valami fincsi írás a kanyaróról. Alig várom már, hogy ismét retteghessek egyet ettől a szörnyű nyavalyától, mely mindnyájunkat megöl, még talán idén. Már volt is egy megbetegedés idén a megyében. **Egy egész megbetegedés!**
Szörnyű!